

גוון חד. אנון גידין אתרקימו בשבע עשרה
רשתות. וכל חד רשת גידין אקרי (אתקיימו)
אתרקימו דא בדא ונחתין בשפולי תהומי.
תחות אליו. תרין רשתין קיימין כחיו
דפרזלא. ותרין רשתין אחרנין כחיו
דנחשא.

תרין פרסון קיימי עלייהו חד מימינא וחד
משמאלא. כל אנון רשתין מתחברין
כחדא ומיין נחתין מאנון צנורין ועאלין
באלין רשתין. אנון תרי פרסון חד פרסייא
דרקיעא אוכמא, וחד פרסייא דרקיעא
ססגונא. אליו תרין פרסון פד אנון סלקין
סלקין (בחד) בההוא פרסייא דרקיעא אוכמא.
וכד נחתין נחתין בההוא פרסייא דרקיעא
ססגונא.

אליו תרין פרסון חד מימינא וחד
משמאלא. וההוא פרסייא דרקיעא
אוכמא מימינא. וההוא פרסייא דרקיעא
ססגונא משמאלא. (דף נב ע"א) פד סלקין
בפרסייא דרקיעא אוכמא, מאיד פרסייא
דרקיעא שמאלא ונחתין ביה.

מתגלגלין פרסון חד בחד (ס"א נחתי ונקמיו) נקטין
כל אנון רשתין בגווייהו ועאלין
לון בשפולא דתהומא תתאה. קאים חד
פרסייא וסליק לעילא מכל אנון תהומי. וקאים
פרסייא אחרא לתתא דכל תהומי. בין תרין
פרסון אליו מתגלגלין כל אנון תהומי. וכל
אנון צנורין אתנעצו בין תרין פרסון אליו.

שבעין וחמש (ר"א ל"ג נהורין) צנורין אנון. שבעה
אנון עלאי דכלא. וכל אנון אחרנין
אחידן בהו. וכלהו נעיצו בגלגלוי דהאי
כרסייא בסטרא דא. ונעיצין בגלגלוי דהאי
כרסייא בסטרא דא.

אחד. אותם גידים נרקמו בשבע
עשרה רשתות, וכל אחת נקראת
רשת גידים. (התקיימו) נרקמו זה
בזה ויורדים בתחתית התהום.
פחת אלה עומדות שתי רשתות
כמראה הכנול, ושתי רשתות
אחרות כמראה הנחשא.

שני כסאות עומדים עליהם,
אחד מימין ואחד משמאל. כל
אותן רשתות מחברות כאחד,
ומים יורדים מאותם צנורות
ונכנסים ברשתות האלה. אותם
שני כסאות, אחד כסא של רקיע
שחר, ואחד כסא של רקיע תחש.
שני הכסאות הללו, כשהם
עולים, עולים [באחד] באותו כסא
של הרקיע השחר. וכשיורדים,
יורדים באותו כסא של רקיע
התחש.

שני הכסאות הללו, אחד מימין
ואחד משמאל. ואותו כסא של
הרקיע השחר מימין, ואותו כסא
של רקיע התחש משמאל.
כשעולים בכסא של הרקיע
השחר, מנמיך הכסא של רקיע
שמאל ויורדים בו.

מתגלגלים הכסאות אחד באחד,
(יורדים ולקחים) לוקחים כל אותן
הרשתות לתוכם ומכניסים אותם
לתחתית התהום התחתונה.
עומד כסא אחד ועולה למעלה
מכל אותם התהומות, ועומד
כסא אחר למטה של כל
התהומות. בין שני כסאות אלו
מתגלגלים כל אותם תהומות.
וכל אותם צנורות ננעצו בין שני
הכסאות הללו.

שבעים וחמשה (אורות) צנורות
הם. שבעה הם עליונים של הכל,
וכל אותם אחרים אחוים בהם,
וכלם נעוצים בגלגלי הכסא הזה
בצד הזה, ונעוצים בגלגלי
הכסא הזה בצד הזה.

בהון מיין (נ"א בתהומיא) סלקין ונחתין. אנון דנחתין פראן בתהומי ובקעי לון. אנון דסלקין עלאין באנון נוקבי אבנין וסלקין ומליין לשבע ימין. עד פאן שבעה גווי נהורין ברזא עלאה.

שבעה נהורין אחרנין מתפלגין לשבעה נמים. וימא חד פליל לון. ההוא נמא חד, איהו נמא עלאה דכלהו שבע ימין פלילין ביה. שבעה נהורין אלין עאלין לגו ההוא נמא ומחאן ליה לימא (לשבעין) לשבעה סטריין. וכל סטרא וסטרא אתפלג לשבעה נחלין. פדכתיב, (ישעיה יא) והפהו לשבעה נחלים וגו' וכל נחלא ונחלא אתפלג לשבעה נהרין. וכל נהרא ונהרא אתפלג לשבעה ארחין. וכל אורחא ואורחא אתפלג לשבעה שבילין. וכל מימוי דימא כלהון עאלין לגויהו.

שבעה נהורין סלקין ונחתין לשבעה סטריין. שבעה נהורין עלאין עאלין לגו נמא שתא אנון ומחד עלאה נפקי. כמה דנטיל ימא הכי פליג מימוי לכל אנון ימין. לכל אנון נהרין. חד תנינא לתתא בסטר שמאלא שאט בכל אנון נהרין אתי בסטר קשקשווי כלהון תקיפין כפרזלא ומטי לשאבא ושאיב אתרה. וכל אנון נהורין אתחשכון קמיה. פומיה ולישניה מלהטא אשא (חרוד ולישניה) חרוד ולישניה פחרפא תקיפא.

עד דמטי למיעל למקדשא גו ימא וכדין סאיב מקדשא ואתחשכון נהורין. ונהורין עלאין סלקין מן ימא. פדין ימא מתפלגין מימוי בסטר שמאלא וימא קאפי ולא נגדין מימוי. ועל דא רזא דמלה כמה דכתיב והנחש היה ערום מפל חית השדה אשר עשה יי אלהים. רזא דחויא בישא נחית

בהם [נ"א בתהומות] מים עולים ויורדים. אותם שיורדים פורים בתהומות ובקעים אותם. אותם שעולים נכנסים באותם נקבי האבנים, ועולים וממלאים לשבעת הימים. עד פאן שבעה גונים של אורות בסוד עליון.

שבעה אורות אחרים נחלקים לשבעה ימים, וים אחד פולל אותם. אותו הים האחד הוא ים העליון שכל שבעת הימים פלולים בו. שבעה אורות הללו נכנסים לתוף אותו הים ומפיים בו לים [לשבעים] לשבעה צדדים. וכל צד וצד נחלק לשבעה נחלים, פפתוב (ישעיה יא) והפהו לשבעה נחלים וגו'. וכל נחל ונחל נחלק לשבעה נהרות, וכל נהר ונהר נחלק לשבע דרכים, וכל דרך ודרך נחלקת לשבעה שבילים, וכל מימי הים פלם נכנסים לתוכם.

שבעה אורות עולים ויורדים לשבעה צדדים. שבעה אורות עליונים נכנסים לתוף הים. ששה הם, ומעליון אחד יוצאים. כמו שנוטל הים, כך מחלק מימיו לכל אותם ימים, לכל אותם נהרות. תנין אחד למטה בצד שמאל שט בכל אותם נהרות בא בצד. קשקשווי פלם חזקים פברזל, ומגיע לשאב, ושואב מקומה. וכל אותם האורות נחשכים לפניו. פיו ולשונו לוחטים אש. [חד לשונו] מחדדת לשונו פחרב חזקה.

עד שמגיע להכנס למקדש לתוף הים, ואז מטמא את המקדש והאורות נחשכים, ואורות עליונים עולים מהים. ואז נחלקים מימי הים בצד שמאל, והים קופא ומימיו לא זורמים. ועל זה סוד הדבר, כמו שפתיב והנחש היה ערום מפל חית השדה אשר עשה יי אלהים. רזא דחויא בישא נחית

הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' אֱלֹהִים.
סוּד הַנְּחֹשׁ הָרַע יוֹרֵד מִלְמַטָּה
לְמַעַלְהָ [ס"י מלמעלה למטה], וְהוּא שָׁט
עַל פְּנֵי הַמַּיִם הַמְרִירִים, וְיוֹרֵד
לְפָתוֹת לְמַטָּה עַד שִׁיפְלוּ לְתוֹךְ
רְשֵׁתוֹ.

הַנְּחֹשׁ הַזֶּה הוּא מוֹת שְׁבַע עוֹלָם,
וְהוּא נִכְנָס בְּמַעְיָו הַנְּסֻתָּרִים שֶׁל
הָאָדָם. הוּא לְצַד שְׂמָאל. וְיֵשׁ
נְחֹשׁ אַחֵר שֶׁל הַחַיִּים בְּצַד יְמִין.
שְׁנֵיהֶם הוֹלְכִים עִם בֶּן הָאָדָם
כְּמוֹ שְׁבַע אֲרָנוֹהָ.

מִבְּרַחַת הַשָּׂדֶה, שֶׁהָרִי כָּל שָׂרָר
חַיּוֹת הַשָּׂדֶה אֵין בָּהֶם חֶכֶם לְהִרְע
כְּמוֹ זֶה, מִשּׁוּם שֶׁהוּא זְהַמַּת
הַזְּהָב. אוֹי לְמִי שֶׁנִּמְשָׁף אַחֲרָיו,
שֶׁהוּא גוֹרֵם לוֹ מוֹת וּלְכָל מִי
שֶׁהוֹלֵךְ אַחֲרָיו, וְהָרִי בְּאֲרָנוֹהָ.
אָדָם נִמְשָׁף אַחֲרָיו לְמַטָּה וְיוֹרֵד
לְדַעַת בְּכָל מָה שֶׁלְּמַטָּה. כְּמוֹ
שִׁיּוֹרֵד, כִּף נִמְשָׁף רְצוֹנוֹ וְדִרְכּוֹ
אַחֲרֵיהֶם, עַד שֶׁמַּגִּיעִים לְנְחֹשׁ
הַזֶּה וְרוֹאִים תְּאֵוֹת הָעוֹלָם וְדִרְכּוֹ
שְׁטִים בְּמִקּוֹם זֶה. אִז קָם, וְהוּא
נִמְשָׁף אַחֵר אָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְנִדְבַק
בָּהֶם, וְגָרַם לָהֶם מוֹת וּלְכָל
הַדּוֹרוֹת שְׁבָאוֹ אַחֲרָיו. עַד
שֶׁהִגִּיעוּ יִשְׂרָאֵל לְהַר סִינַי, לֹא
פָּסְקָה זְהַמַּתוֹ מִהָעוֹלָם, וְהָרִי
נִתְבָּאֵר. כִּיּוֹן שֶׁחֲטָאוּ וְנִדְבְּקוּ
בְּעֵץ שְׁשׂוּרָה בּוֹ מוֹת לְמַטָּה, מָה
כְּתוּב? וַיִּשְׁמְעוּ אֵת קוֹל ה'
אֱלֹהִים מִתְּהַלֵּךְ בְּגֵן. מִהֵלֶךְ אֵין
כְּתוּב כָּאֵן, אֲלֹא מִתְּהַלֵּךְ.

בֹּא רְאֵה, עַד שֶׁאָדָם לֹא חָטָא,
הָיָה עוֹלָה וְעוֹמֵד בְּחֻכְמַת הָאוֹר
הָעֲלִיּוֹן וְלֹא הָיָה נִפְרָד מֵעֵץ
הַחַיִּים. כִּיּוֹן שֶׁהִגְדִּיל תְּאֵוֹתוֹ
לְדַעַת וְלָרֹדֵת לְמַטָּה, נִמְשָׁף
אַחֲרֵיהֶם עַד שֶׁנִּפְרָד מֵעֵץ הַחַיִּים,
וַיֵּדַע רָע וְעֵזָב הַטּוֹב. וְעַל זֶה
כְּתוּב (תהלים ה) כִּי לֹא אֵל חֲפֵץ
רָשַׁע אֶתָּה לֹא יִגְרָף רָע. מִי
שֶׁנִּמְשָׁף אַחֵר רָע, אֵין לוֹ דִּירָה

מִתְּתָא לְעִילָא (ס"י מעילא לתתא) וְהוּא שָׂאט עַל
אַפִּי מִיּוֹן מְרִירָן. וְנַחֲתִית לְאַפְתִּי לְתַתָּא עַד
דִּיפְלוֹן גּוֹ רְשֵׁתוֹי.

הָאִי חוּנָא הִיא מוֹתָא דְעֵלְמָא. וְהוּא עָאל
בְּמַעְיָו דְסֻתִּים דְבַר נֶשׁ, הוּא לְסֻטֵר
שְׂמָאלָא. וְאִית חוּנָא אַחֲרָא דְחַיִּי בְּסֻטֵר
יְמִינָא. תְּרוּוֹיְהוּ אֲזִלִּי עַמִּיָּה דְבַר נֶשׁ. כְּמָה
דְּאוּקְמוּהָ.

מִבְּרַחַת הַשָּׂדֶה דְהָא כָּל שָׂרָר חַיּוֹן
דְּחֻקְלָא לִית בְּהוּ חֲכִים לְאַבְאָשָׁא
כְּהָאִי. בְּגִין דְּאִיהוּ זוֹהֶמָא דְדִהָבָא. וְוִי לְמָאן
דְּאַתְמָשִׁיף אַבְתְּרִיָּה. דְּאִיהוּ גְרִים לִיָּה מוֹתָא
וּלְכָל דְּאַתְיָן אַבְתְּרִיָּה. וְהָא אוּקְמוּהָ. אָדָם
אַמְשִׁיף אַבְתְּרִיָּה לְתַתָּא וְנַחֲתִית לְמַנְדַּע בְּכָל
מָה דְלְתַתָּא. כְּמָה דְנַחֲתִית, הִכִּי אַתְמָשִׁיף
רְעוּתִיָּה וְאַרְחוּי אַבְתְּרִיָּהוּ עַד דְּמַטִּין לְהָאִי
חוּנָא וְחֲמוֹ תִיאוּבְתִיָּה דְעֵלְמָא וְשָׁטוּ אַרְחוּי
בְּאַתֵר דָּא. כְּדִין קָם וְאַתְמָשִׁיף אִיהוּ
אַבְתְּרִיָּהוּ דְאָדָם וְאַתְתִּיָּה וְאַתְדַּבַּק בְּהוּ
וְגָרִים לְהוּ מוֹתָא וּבְכָל דְרִי דְאַתּוּ אַבְתְּרִיָּה.
עַד דְּמַטּוּ יִשְׂרָאֵל לְטוֹרָא דְסִינַי לֹא פָּסַק
זוֹהֶמָא דִּילִיָּה מֵעֵלְמָא. וְהָא אַתְמָר. כִּיּוֹן
דְּחֻטּוּ וְאַתְדַּבְּקוּ בְּאִילָנָא דְשָׂרִיא בִיָּה מוֹתָא
לְתַתָּא. מָה כְּתִיב וַיִּשְׁמְעוּ אֵת קוֹל יְיָ אֱלֹהִים
מִתְּהַלֵּךְ בְּגֵן. מִהֵלֶךְ אֵין כְּתִיב כָּאֵן. אֲלֹא
מִתְּהַלֵּךְ.

תָּא חַזִּי, עַד לֹא חָטָא אָדָם, הָוָה סָלִיק וְקָאִים
בְּחֻכְמָה דְנִהִירוּ עֵלְאָה. וְלֹא הָוָה מִתְּפָרֵשׁ
מֵאִילָנָא דְחַיִּי. כִּיּוֹן דְּאַסְגִּי תִיאוּבְתָא לְמַנְדַּע
וּלְנַחֲתָא לְתַתָּא, אַתְמָשִׁיף אַבְתְּרִיָּהוּ, עַד
דְּאַתְפָּרֵשׁ מֵאִילָנָא דְחַיִּי. וַיֵּדַע רָע וְשָׁבַק טוֹב.
וְעַל דָּא כְּתִיב (תהלים ה) כִּי לֹא אֵל חֲפֵץ רָשַׁע אֶתָּה
לֹא יִגְרָף (דף נב ע"ב) רָע. מָאן דְּאַתְמָשִׁיף

בְּתַר רַע, לִית לִיה דִּירָה עִם אֵילָנָא דְחַיִּי.
וְעַד לָא חֲטָאוּ הֵוּוּ שְׁמַעִין קָלָא מְלַעֲיָלָא
וְהֵוּוּ יַדְעֵי חֲכַמְתָּא עֲלָאָה וְקַיִימֵי
בְּקִיּוּמָא דְזִיְהִירָא עֲלָאָה וְלֹא דְחַלִּי. פִּיּוֹן
דְּחֲטָאוּ אֲפִילוּ קָלָא דְלִתְתָּא לָא הֵוּוּ יְכַלִּין
לְמִיקָם בֵּיהּ. כְּגֹוֹנָא דָּא עַד לָא חֲבוּ יִשְׂרָאֵל
בְּשַׁעְתָּא דְקַיִימוּ יִשְׂרָאֵל עַל טוֹרָא דְסִינַי
אֲתַעְבֵּר מִנִּיּהוּ זֹהֲמָא דְהָאֵי חִיּוּנָא. דְהָא
כְּדִין בְּטוּל יִצְרַר הָרַע הָוָה מְעַלְמָא וְדַחוּ לִיה
מִנִּיּהוּ. וּכְדִין אֲתַאֲחִידוּ בְּאֵילָנָא דְחַיִּי וְסַלְקוּ
לְעֵילָא וְלֹא נַחְתוּ לְתַתָּא.

כְּדִין הֵוּוּ יַדְעִין וְחֲמָאן אֶסְפַּקְלָרִיאַן עֲלָאִין
וְאֲתַנְהִרִין עֵינֵיהוּ וְחֲדָאן לְמַנְדַּע
וְלְמַשְׁמַע. וּכְדִין חֲגַר לֹון קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא
חֲגוּרִין דְּאֲתַוּוֹן דְּשָׁמִיָּה קְדִישָׁא דְלֹא יִיכּוּל
לְשַׁלְטָאָה עֲלֵיהוּ הָאֵי חִוּיָא וְלֹא יִסְאֵב לֹון
כְּקַדְמִיתָא. פִּיּוֹן דְּחֲטָאוּ בְּעַגְלָא אֲתַעְבֵּר מִנִּיּהוּ
כָּל אַנּוּן דְּרַגִּין וְנַהוּרִין עֲלָאִין. וְאֲתַעְבֵּרוּ
מִנִּיּהוּ אַנּוּן חֲגִירוּ מְזִינִין דְּאֲתַעְטְרוּ מִשְׁמָא
עֲלָאָה קְדִישָׁא. וְאֲמַשִּׁיכוּ עֲלֵיהוּ חִוּיָא בִישָׁא
כְּמַלְקָדְמִין וְגַרְמוּ מוֹתָא לְכָל עֲלָמָא. וְלִבְתַּר
מָה כְּתִיב (שְׁמוֹת ל"ג) וַיִּרְא אֶהָרָן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיִּירָאוּ מִגֹּשֶׁת
אֱלֹוִי.

תָּא חֲזִי, מָה כְּתִיב בְּקַדְמִיתָא (שְׁמוֹת י"ד) וַיִּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה וְכִלְהוּ חֲמָאן
זִהְרִין עֲלָאִין וּמִתְנַהֲרִין בְּאֶסְפַּקְלָרִיאַ דְּנַהֲרָא
דְּכְתִיב, (שְׁמוֹת כ') וְכָל הָעָם רוֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת.
וְעַל יִמָּא הֵוּוּ חֲמָאן וְלֹא דְחַלִּין דְּכְתִיב, (שְׁמוֹת
ט"ו) זֶה אֱלֹוִי וְאֲנֹוּהוּ. לְבַתַּר דְּחֲטָאוּ, פִּנִּי הַסַּרְסוּר
לֹא הֵוּוּ יְכַלִּין לְמַחְמֵי דְכְתִיב (שְׁמוֹת ל"ד) וַיִּירָאוּ
מִגֹּשֶׁת אֱלֹוִי.

תָּא חֲזִי, מָה כְּתִיב בְּהוּ וַיִּתְנַצְּלוּ בְּנֵי

עִם עֵץ הַחַיִּים.
וְעַד שְׁלֹא חֲטָאוּ, הֵוּוּ שׁוֹמְעִים
קוֹל מְלַמְעֵלָה וְהֵוּוּ יוֹדְעִים חֲכַמָּה
עֲלִיוְנָה וְעוֹמְדִים בְּקִיּוּם שֶׁל זֶהר
הָעֲלִיּוֹן וְלֹא פּוֹחַדִּים. פִּיּוֹן
שְׁחֲטָאוּ, אֲפִילוּ קוֹל שְׁלִמְטָה לֹא
יְכַלּוּ לְעַמְד בּוֹ. כְּמוֹ זֶה, עַד שְׁלֹא
חֲטָאוּ יִשְׂרָאֵל, בְּשַׁעָה שְׁעַמְדוּ
יִשְׂרָאֵל עַל הַר סִינַי נִתְבַּטְּלָה
מֵהֶם זְהֻמַּת הַנֶּחֱשׁ הַזֶּה, שְׁהָרִי אֹז
בְּטוּל יִצְרַר הָרַע הָיָה מִהָעוֹלָם
וְדַחוּ אוֹתוֹ מֵהֶם, וְאֹז נֶאֱחָזוּ בְּעֵץ
הַחַיִּים וְעָלוּ לְמַעְלָה וְלֹא יָרְדוּ
לְמַטָּה.

אֹז הֵוּוּ יוֹדְעִים וְרוֹאִים
אֶסְפַּקְלָרִיּוֹת עֲלִיוְנוֹת, וְעֵינֵיהֶם
אוֹרוֹ וּשְׁמַחִים לְדַעַת וּלְשַׁמַּע.
וְאֹז חֲגַר לְהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא
חֲגוּרוֹת שֶׁל אוֹתִיוֹת שְׁמוֹ הַקְּדוֹשׁ
שְׁלֹא יוֹכֵל לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם הַנֶּחֱשׁ
הַזֶּה וְלֹא יִטְמָא אוֹתָם כְּמוֹ קֶדֶם.
פִּיּוֹן שְׁחֲטָאוּ בְּעַגְלָה, בְּטָלוּ מֵהֶם
כָּל אוֹתָן דְּרַגּוֹת וְאוֹרוֹת עֲלִיוְנִים,
וּבְטָלוּ מֵהֶם אוֹתָן חֲגוּרוֹת מְזִינּוֹת
שֶׁהֲתַעְטְרוּ מֵהַשֶּׁם הָעֲלִיּוֹן
הַקְּדוֹשׁ, וְהִמְשִׁיכוּ עֲלֵיהֶם נֶחֱשׁ
הָרַע כְּמוֹ מַקְדָּם וְגַרְמוּ מוֹת לְכָל
הָעוֹלָם. וְאַחַר כֵּן מָה כְּתוּב?
(שְׁמוֹת ל"ד) וַיִּרְא אֶהָרָן וְכָל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן עוֹר
פָּנָיו וַיִּירָאוּ מִגֹּשֶׁת אֱלֹוִי.

בָּא רָאָה מָה כְּתוּב בְּתַחֲלָה [שְׁמוֹת
י"ד], וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה.
וְכִלְהוּ רוֹאִים אוֹרוֹת עֲלִיוְנִים
וּמְאִירִים בְּאֶסְפַּקְלָרִיָּה שְׁמַאֲרָה,
שְׁכַתוֹב, (ש"ם ב') וְכָל הָעָם רוֹאִים אֶת
הַקּוֹלוֹת. וְעַל הַיָּם הֵוּוּ רוֹאִים וְלֹא
פּוֹחַדִּים, שְׁכַתוֹב (ש"ם ט"ו) זֶה אֱלֹוִי
וְאֲנֹוּהוּ. אַחַר שְׁחֲטָאוּ, פִּנִּי
הַסַּרְסוּר לֹא הֵוּוּ יְכַלִּים לְרָאוֹת,
שְׁכַתוֹב (ש"ם ל"ד) וַיִּירָאוּ מִגֹּשֶׁת
אֱלֹוִי.

בָּא רָאָה מָה כְּתוּב בְּהֶם, (ש"ם ל"ג)
וַיִּתְנַצְּלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עַדְדִים